

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/476/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312209878
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5312209878.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený splnomocneným zástupcom Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8C/188/2012-65 zo dňa 16. decembra 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh zamietol (v poradí I. výrok) a odporcovi náhradu trov konania nepriznal (v poradí II. výrok).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 27.09.2012 domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 3.163,06 eur a nemajetkovú ujmu vo výške 632,61 eur, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Čadca.

Z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 6Er/47/2011 mal súd preukázané, že navrhovateľ uzavrel s povinným zmluvu o úvere dňa 12.10.2009. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu dňa 27.01.2011, súd rozhodol uznesením sp. zn. 6Er/47/2011 zo dňa 28.02.2011, ktorým žiadosť zamietol (uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.04.2011) a uznesením sp. zn. 6Er/47/2011 zo dňa 16.05.2011 (nadobudlo právoplatnosť dňa 08.06.2011) exekučné konanie zastavil. Ani voči jednému uzneseniu navrhovateľ odvolanie nepodal.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia citujúc viaceré ustanovenia zák. č. 514/2003 Z. z. uviedol, že z uvedeného skutkového stavu vyplýva, že žiadosť o vydanie poverenia bola doručená súdu dňa 27.01.2011 a súd rozhodol 28.02.2011. Nevydal však poverenie, ale žiadosť zamietol a exekučné konanie zastavil. Súd síce nerozhodol v lehote 15 dní, ale zastával názor, že zákonná lehota podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku sa vzťahuje len na prípad, keď súd poverenie vydá. Nevzťahuje sa na prípad, keď súd poverenie nevydá. Vyplýva to z gramatického a logického výkladu ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Z textu ustanovenia nevyplýva, že by procesná lehota 15 dní dopadala aj na prípady, keď súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Z tohto pohľadu potom nemožno konštatovať žiadne porušenie lehoty na rozhodnutie, keďže súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Súd ako nesprávny úradný postup nevyhodnotil ani procesný postup exekučného súdu pred vydaním rozhodnutia. Procesný postup smeroval k vydaniu rozhodnutia o

zamietnutí žiadosti, jeho výsledkom bolo vydané rozhodnutie, preto bol procesný postup efektívny. Nešlo o nesprávny úradný postup.

Vzhľadom na uvedené mal súd preukázané, že navrhovateľ nespĺnil prvú podmienku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím. Navrhovateľ nepreukázal vznik škody (majetkovej ujmy) ani vznik podmienok podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. na náhradu nemajetkovej ujmy, preto návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného zástupcu.

Podstata jeho odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a), v spojení § 221 ods. 1 písm. f/, b/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení § 221 ods. 1 písm. g/, c/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h), d) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/, e/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/). K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že súd mu nedoručil vyjadrenie odporcu k žalobe. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O. s. p. Poukazoval tak na to, že podal súdu návrh na zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Navrhovateľ uskutočnil podanie obsiahnuté v texte návrhu, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v návrhu), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Súd sa podľa navrhovateľa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti, nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednanie na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritórne rozhodol. V žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že navrhovateľ trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Navrhovateľ tiež tvrdil, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť sa vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Ďalej tvrdil, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení, namietal nesprávnu aplikáciu § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v platnom znení. Ďalej uviedol, že síce exekučný poriadok v § 44 ods. 2 výslovne upravuje, len že súd vydá poverenie v lehote 15 dní, ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, z dikcie však nevyhnutne vyplýva, že súd je povinný preskúmať súlad žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom v lehote 15 dní a v tejto lehote dospieť k jednoznačnému záveru, či poverenie vydá, alebo nevydá. Súd musí uskutočniť rozhodovací proces v zákonom určenej lehote 15 dní bez ohľadu na konečný výsledok, t.j. bez ohľadu na to, či poverenie udelí alebo neudelí. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolačné námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietku, že okresný súd nemohol v prejednávanej veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu mal preukázané, že okresný súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 16.12.2013. Právny zástupca navrhovateľa podaním zo dňa 12.12.2013 doručil súdu návrh na zrušenie nariadeného pojednávania pričom namietal, že navrhovateľovi nebolo doručené rozhodnutie Krajského súdu v Žiline o vylúčení, resp. nevyvylúčení sudcov Okresného súdu Čadca. Zo spisu (č. l. 37 p.v. spisu) nepochybne vyplýva, že právnomu zástupcovi navrhovateľa bolo spoločne s predvolaním na termín pojednávania dňa 28.11.2013 doručené aj uznesenie Krajského súdu v Žiline, č. k. 8NcC/431/2013-29 zo dňa 20.09.2013, ktorým sudkyňa Okresného súdu Čadca JUDr. Laura Žideková nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania v tejto veci. S poukazom na uznesenie Krajského súdu v Žiline potom neobstojí ani námietka žalobcu, že sudcu, ktorému bola predmetná vec pridelená na konanie a rozhodnutie, bolo potrebné z konania vylúčiť.

Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku navrhovateľa, že súd prejednal vec v jeho neprítomnosti. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky podmienky na prejednanie veci bez prítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkaz vykonal, neodňal tým navrhovateľovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti (v dôsledku toho, že sa na pojednávanie nedostavil) sám zbavil. Námietka navrhovateľa, že okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení odporcu, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je účelová. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z exekučného spisu a na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku navrhovateľa na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. Ako vyplýva z odôvodnenia písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku okresný súd podrobne uviedol skutkové závery a svoje právne úvahy vo vzťahu k prejednávanej veci, s ktorými závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil.

Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

Odporcovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnil, resp. v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.